

תוכנית להעצמת חוסן נפשי לבני נוער יוצאי אתיופיה

נאוה קלמנטס ועציונה ישראלי

אני שרונה גביש

פתיחה: "נולדתי לפני 20 שנה, עליתי עם אבא ואחי, גרתי עד לפני 3 שנים אצל אבי, כל הקשיים שלי (פה בארץ) עם אבא עברו בשתיקות... ואצלי השאלות נערמו ונותרו ללא מענה"
"שנים חיכיתי שאמא שלי תגיע לישראל ותעזור לי להבין מי אני ומאין באתי" "מאז שאמא שלי בארץ הבנתי שאני לא יודעת כלום על הילדות שלי".
בסוף הסרט: "התחלתי להשלים עם העבר שלי, העזתי לשאול שאלות על הילדות שלי, חזרתי לניחוח של ביתי, לאינג'רה, לבונה, חזרתי לתמונות של אתיופיה. "לצערי, אימי לא תישאר כאן אבל אני יודעת שגם אז – אני יכולה עכשיו להיות לבד".

שיחה עם אבא

כשחזר מאתיופיה... "הוא לא סיפר לי שהוא נוסע" כשמסתכלת על התמונות שבטלפון: "מי אלה?" אבא: "זה הנכד שלי, הבן שלי..."
הבת: "איזה חמוד זה הנכד שלך?"
שיחה בבית שלו: "כשטסת לאתיופיה – למה לא אמרת לי?" "מאיפה יש לי את המספר שלך?" אם היה המספר היית מתקשר אלי?" "כן, מה להגיד...!" "הייתי אומר שנסעתי ותשמרו על עצמכם".
"אני מכין בצק כמו אמא שלי... אין לי אישה, הילדים נטשו אותי, נשארתי לבד"
"מכין אינג'רה ובצק כמו אישה, מה אפשר לעשות? זה הגורל שלי".
"אם הייתי באתיופיה – לא הייתי בבעיה הזו".
"הלכה לנו הגבריות עם כל הסבל הזה".
שיחה בין אמא לבת:
"נראה עכשיו את האינג'רה שלך".
הבת לאם: את תראי עכשיו איזה טוב (האינג'רה) יצא לי"

עמוד 1 מתוך 2	רח' השלושה 2 תל-אביב 61090, טלפון: 03-6898711, פקס: 03-6898747 כתובת אתר המשרד: http://www.kfar-olami.org.il	
---------------	---	---

מדינת ישראל
משרד החינוך
מינהל חינוך התיישבותי, פנימייתי ועליית הנוער
האגף לשרותים פסיכוסוציאליים ורפואיים
הנהלת האגף

"יופי, ילדה שלי, כל הכבוד".

על ההווה :

"בפנימיה היה שר הקליטה ואמרתי לו שאת צריכה עזרה כלכלית"
אמא : "הלוואי שיעזרו לי אני רוצה שהבן שלי ינוח וילמד במקום שיעבוד קשה כדי
לעזור לי". "אני רוצה שהכל יסתדר לכם ולחיות אתכם ביחד".

אמא לבת : "תחבקי אותי חזק, התגעגעתי אלייך"

בת לאמא : "בואי אני אעשה לך צמות ותלכי לישון"

שיחה בין שרונה לאמא על העבר

"האם זה נכון מה שדמיינתי כשנפרדתי ממך בכפר הייתי על הגב שלך כשהכנת

אינג'רה? זה מה שאני חושבת שאני זוכרת"

"היית קטנה לא יכול להיות שאת זוכרת"

"כששאלתי את אבא הוא אמר שזה חלום ולא מציאות"

"מה שעשינו – עשית, שאלתי אותך מה את עושה, ילדה שלי? ואמרת אני אמא

הכנתי אוכל והילדה שלי נשרפה באש"

"באת לחפש אותי?" "אני בכלל חשבת לחטוף אותך... בכית ואמרת: "אני רוצה

לינוק ממך" "אבא אמר : מאיפה את מזהה אותה שאת רוצה לינוק ממנה" "כל

הזמן אמרתי לעצמי איפה הקטנה שלי?"